

Nr 367

Av fröken **Karlsson** och fru **Boman**, om ersättning från den allmänna sjukförsäkringen för behandling av gomdefekter hos barn.

I Sverige födes årligen omkring 200 barn med medfödda läpp- och gomdefekter. Med rätt behandling kan dessa barns missbildningar bli korrigerade. Härför krävs emellertid behandling av specialister på olika områden, i första hand plastikkirurger och odontologer.

För den kirurgiska delen av behandlingen, som i allmänhet sker på sjukhus, utgår ersättning enligt sjukförsäkringslagen. Beträffande tandvården däremot är förhållandet annorlunda. Protetiska åtgärder ersättes sålunda om behandlingen utföres på en tandpoliklinik, tandläkarhögskola eller allmänt sjukhus. Utföres däremot behandlingen av en privatpraktiserande tandläkare, utgår ingen ersättning. Ortodontiska åtgärder ersättes över huvud taget inte enligt sjukförsäkringen.

Dessa förhållanden är enligt vår mening högst otillfredsställande, särskilt med hänsyn till att behandlingsperioderna blir ganska långvariga och kräver täta besök hos tandläkare. Kostnaderna för patienterna blir härigenom betydande.

Enligt vår mening torde ersättningsfrågan kunna ordnas inom sjukförsäkringens ram. Vi anser det emellertid inte möjligt att utan närmare utredning ta definitiv ställning härtill. Lämpligt synes vara att den i slutet av förra året tillsatta utredningen om översyn av sjukförsäkringslagstiftningen erhåller uppdraget.

Under åberopande av det anförda hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om att direktiven för den utredning som tillsatts för översyn av sjukförsäkringslagstiftningen måtte kompletteras med uttrycklig föreskrift om att utredningen jämväl skall ta upp frågan om ersättning för behandling av barn med medfödda läpp- och gomdefekter.

Stockholm den 25 januari 1962

Eva Karlsson

Märta Boman